

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo redništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Glasilno koroških Slovencev

Leto XXVI.

V Ljubljani, 15. maja 1907.

Štev. 21.

Zmaga je naša!

Grafenauer izvoljen!

Po vročem boju smo si koroški Slovenci priborili v volilnem okraju Pliberk, Žel. Kapla, Dobrlavas in Borovlje popolno zmago nad našimi nasprotniki. Slovenski kandidat Franc Grafenauer je izvoljen s 4622 glasovi, dočim je dobil Seifriz samo 2077, socialni demokrat Kristan pa 1436 glasov.

Slovenski volilci so pokazali svojo zavednost, svojo moč. **Vsa čast jim!**

Zastonj so bili vsi hudodelski naklepi nasprotnikov, zastonj vse njihove zvijače, zastonj njihov vsestranski pritisk: **zmagala je naša sveta stvar!**

V prvem naskoku smo porazili nasprotnike do tal za vselej! Slovenska Koroška ostane koroškim Slovincem!

Živeli zavedni slovenski volilci! Živio naš državnozborni poslanec Franc Grafenauer!

Izid volitev v drugih okrajih.

V Velikovškem volilnem okraju je dobil naš kandidat Florijan Ellersdorfer 1547 glasov; nemški nacionalec Nagele 1753; socialni demokrat Eich 1509 glasov. Ožja volitev med Ellersdorferjem in Nagelem.

V celovski okolici je dobil naš kandidat mnsgr. Valentin Podgorc 1297 glasov; nemški nacionalec Kirschner 1899; socialni demokrat Lukas 1414 glasov. Dne 23. majnika je ožja volitev med Kirschnerjem in Lukasom.

V rožeškem volilnem okraju: Ožja volitev med krščanskim socialcem dr. Pupovcem in nemškim nacionalcem Kirchmaierjem.

Beljaški volilni okraj: Socialni demokrat Riese 3372 glasov (izvoljen); vsenemec dr. Angerer 1412; nemški nacionalec dr. Aichelberg 476, Wigele 47. glasov.

Zilski volilni okraj: grof Khevenhüller 2112 glasov; nemški nacionalec dr. Waldner 2748; socialni demokrat 1399 glasov. Ožja volitev med Khevenhüllerjem in Waldnerjem.

Mesto Celovec: naš kandidat Osana 76 glasov; nemški nacionalec Dobernig 2009; krščanski socialcec Scherian 299; socialni demokrat Riese 702 glasov.

Labudska okolina: krščanski socialcec Walcher 4154 glasov; nemški nacionalec Winkler 2656; socialni demokrat Pressien 675 glasov.

Šentvidski volilni okraj: nemški nacionalec Pirker 2368; krščanski socialcec Kassl 870; socialni demokrat Pressien 1009 glasov.

Špitalski volilni okraj: krščanski socialcec Krامل 2865; nemški nacionalec dr. Steinwender 3078; socialni demokrat 786 glasov. Ožja volitev med Krاملom in Steinwenderjem.

 Naročajte edini koroški slovenski list „Mir“!

Volilno gibanje.

Pozor zaupniki, pozor volilci! Kakor smo že omenili, se za ožje volitve ne dostavljajo volilcem glasovnice na dom, temveč mora volilec iti sam ponjo tja, odkoder se mu je dostavila za glavno volitev. Zahteva naj torej glasovnico v občinskem uradu, kateri mu bo preskrbel glasovnico od okrajnega glavarstva, ali pa naj glasovnico zahteva na dan ožje volitve od volilnega komisarja. Da se dobi glasovnico, se je treba izkazati z legitimacijo, katero si je obdržal volilec od glavnih volitev.

Kdo sme voliti pri ožji volitvi. Pri ožji volitvi sme voliti vsak, ki je imel pravico voliti pri glavni volitvi in se more pred volilno komisijo izkazati z volilno legitimacijo. Kdor nima legitimacije, se ne pripusti k volitvi. Kdor bi izgubil legitimacijo, more dobiti drugo od politične oblasti (okrajnega glavarstva), ali dokazati mora, da ima volilno pravico. To se najlažje stori, ako si da od občine potrditi, da je v volilnem imeniku in da je imel volilno pravico pri glavni volitvi.

Čas in kraj ožjih volitev. Ožje volitve se vrše v četrtek, dne 23. majnika, v istem prostoru in ob istem času, kakor so se vršile glavne volitve.

Enake določbe veljajo za ožje volitve, kakor za glavne volitve pa bodisi glede svobode in tajnosti bodisi kakoršnegakoli vplivanja na volilce. Podkupovanje, nasilstvo, sleparije in druge take nepravilnosti se kaznujejo ravno tako strogo, kakor pri glavnih volitvah.

Zaupniki pri volilnem dejanju. Tisti gospodje zaupniki, kateri so bili navzoči pri volilnem dejanju pri glavnih volitvah, ostanejo tudi pri ožjih volitvah in imajo ravno take dolžnosti in pravice, kakor pri glavnih volitvah. Njih posel bo tem lažji, ker so si že pri glavnih volitvah pridobili svoje izkušnje.

Velikovec. Shod zadnje nedelje se je sijajno obnesel. Velika dvorana v „Narodnem domu“ je bila polna in še zunaj jih je mnogo stalo. Kandidatu gosp. Florijanu Ellersdorferju, kakor tudi kanoniku Dobrovcu so udeleženci neprenehoma pritrjevali. Navdušenje za vseskozi poštenega in dostojnega našega kandidata je bilo naravnost velikansko. Nasprotnik si ni nobeden upal priti. Pač nimajo več korajže. To jim je vzela nova postava. Ob istem času je bil tudi dobro obiskan shod na Vodovnici, kjer sta govorila kanonik R. Rotter in Ant. Gril.

Grabštanj. V nedeljo, dne 5. t. m. so imeli tukajšnji socijaldemokrati zborovanje. Pri prejšnjih dveh zborovanjih govoril je kandidat Lukas pri zadnjem pa je nastopil Riese. Bilo je zbranih

okoli 100 volilcev in nevolilcev, „rdečih, belih“ in „črnih“. Da je imel govornik Riese jako težavno nalogo si lahko mislimo in zato je tudi že kar v začetku izrazil bojazen, češ: „morda tudi tukaj še pride danes do pretepa“. Toda tako daleč ni prišlo, temveč vsi smo poslušali mirno in pazljivo govornika, ki je razvijal dveinpol ure svoj program ter povedal bistveno isto, kar imajo socijalni demokrati na svojih oklicih. Nekateri „tajčnacelni“ bi bili sicer radi slišali če bi udaril nekoliko po cerkvi in „fajmoštrih“, a temu se je govornik izognil ter je rajše nekoliko mahnil po „vsenemcih“ ter je tudi dokazal, da so socijalni demokrati boljše patrijotje nego vsenemci in njih „čipelc“, tudi je odločno poudarjal, da naj vsak volilec ostane tisto kar je, ako je Slovenec, naj ostane vedno Slovenec, zvest svojemu narodu, ako je Nemec naj ostane Nemec. Govoril je med drugim tudi o veri. Najprvo je povdarjal, da mora cerkev svoje reči urediti in država svoje, a potem je poudaril, da so socijalni demokrati za vero kot „privatno“ stvar. Zdaj so mu seveda pritrjevali nekateri tukajšnji liberalci, ki bi morda radi imeli vsako leto drugo „ženkico“. In eden izmed njih je zaklical: „duhovniki nič nimajo pri šoli za govoriti, ker niso družinski očetje.“ (Kaj ne duhovito?) S pozivom, naj bi vsi ali vsaj polovica navzočih volila „socialdemokratiš“ je zaključil Riese svoj dolgi govor. — Prejšnjo nedeljo je „kratkočasil“ Kirschner svoje volilce (40 jih je bilo), a še od teh je bila pri glasovanju večina proti njemu. Tistim, ki smo bili pri obeh zborovanjih, se je jako čudno zdelo, ker je Kirschner pri vsaki peti besedi krepko potegnil iz glaža, Riese pa cel čas svojega govora nič.

Koroške novice.

Dopisnikom in poročevalcem! Prosimo v najkrajšem času kratkih, točnih in verodostojnih poročil o vseh dogodkih pri volitvah, posebno pa o morebitnih lumparijah, ki so se zgodile s strani nasprotnikov. Prosimo pa poročil v najkrajšem času, da jih moremo še pred ožjimi volitvami spraviti v javnost ter tako naše volilce zasigurati pred morebitno ponovitvijo pri ožjih volitvah.

Nesramni lažnjivec je tisti, ki je pisal v celovško „Lindwurmzeitung“ poročilo o shodih v Železnikaplji in Žitarivasi. Sicer je to najlepši dokaz, da je Nemce same sram onih falotov, ki so na teh shodih pokazali vso svojo podivjanost, ko je bilo treba celega tedna, da so spravili dopis v „cajtenge“. In nobeden drug časopis ni hotel sprejeti tega kupa laži, požrl ga je edino le najnesramnejši med nesramnimi, glasilo ko-

roškega vsenemškega učiteljstva — „Lindwurmzeitung“ in to šele v nedeljo, dne 12. t. m., dočim sta se shoda vršila v nedeljo, dne 5. t. m. In te laži! O shodu, na katerem je bilo do tisoč udeležencev, pravi lažnjivec, da je bilo komaj 30 slovenskih pristašev. In o Pepčku, katerega je žandarm odpeljal s shoda zaradi razgrajanja, pravi lažnjivi dopisun, da je „šel prostovoljno, da se je sam dal po orožniku peljati vun, da ne bi ga bil kak Kranjec zavrtno napadel. Tega pa da ni storil iz strahu za svojo osebo, temveč zato, ker je rezervni častnik.“ O ti ubogi Košičev Pepček, kako se boji za svojo častniško čast, katero je že zdavnej zapravil po vseh mogočih beznicah. Da, da Pepče, šel si, ker si moral iti, sicer bi bil šel — v luknjo, iz katere bi te ne bila rešila nobena oficirska čast. In oni drugi kapelski Krassnigg! Ta je šele nedolžen! „Doktor Krassnigg, ki se je hotel dr. Brejcu zahvaliti zato, ker so ga vun vrgli, je šel za njim in ga je prosil za eno besedo.“ Ha, ha! To ti je tič! Besedo pa besedo! Tisto nesramno zmerjanje, to je bila prošnja za eno besedo, in tisto, kar je držal skrito v žepu, to je bila menda tudi enaka prošnja. In pa tista opijanena druhal Seifrizovih hlapcev, tista je tudi prosila samo za eno besedo. Tolovaji, s Krassniggom vred ste le čakali, da bi padli po Grafenauerju in dr. Brejcu, kakor divje zveri, sedaj ste pa nedolžni, kakor jagneta. In če dopisun vpraša, če se morda misli o tej poživljeni bandi, da so cestni razbojniki, je pač edini pravi odgovor: Ja, ste, razbojniki, tolovaji, kiste se le žandarskih bajonetov ustrašili sicer bili pobili in ubili enega ali drugega, ali pa oba, na katera ste bili namenjeni! In za ta hudodelski naklep sta v prvi vrsti odgovorna oba hujškača Krassnigg in pa tisti Seifriz, kateremu je ta zverinska druhal hotela na ta način pripomoči do zmage! Le lažite, slovensko ljudstvo vas je samo spoznalo v vsej vaši nesramnosti, in tudi odgovorilo vam tako, kakor taki nesramneži zaslužijo. Fej! Človeku se že kar gnjus, če ima tudi samo na papirju opraviti z vami! Fej!

Sami priznavajo svojo slabost. Lažnjivi dopisun v „Lindwurmzeitung“ se pridruša, kaj bi se bilo vse lahko zgodilo na shodu v Železni Kapli, če bi bili vsi „fortšritlerji . . .“, ko bi bili vsi „frajsinlerji“ . . ., ko bi bili . . ., ali zgodilo se ni nič in nič, ravno zato, ker niso . . . I seveda, če ne bi bil šel pes za grm, pa bi bil zajca vjel. Kapelski nemčurski rokomavhi priznavajo sami, da so veliko preneumni, da bi mogli kaj doseči proti našim organiziranim in discipliniranim množicam. Še bolj pa se spozna vsa revščina Seifrizovih podrepnikov iz dopisa iz Dobra vasi v zadnjih „Freie Stimmen“, kjer se bere: „Živio Grafenauer se je glasilo včeraj popoldne v našem kraju. Grafenauer je imel v

PODLISTEK.

Povest o klobuku.

(Češki spisal Vitezslav Halek. Preložil Danimir.)

(Konec.)

V.

Moj novi gospod — srce mi pri tem poka (ako sploh imam še katero,) če sploh smem imenovati svojega novega gospoda.

Moj novi gospod je bil — berač.

Iz teh kratkih besed lahko spozna vsakdo, da se je dovršila tragedija mojega življenja in da se bliža že konec.

Morem li še sploh misliti o sebi, da sem velik duh? Da, da, proč je moja lepa mladost, zvenela je že krasota moja, brazgotine na čelu, osiveli lasje in pleša moja, vse to me spominja gladke glave profesorjeve, ves kriv sem že, težja mojih let me tlači k zemlji — skratka, vse hoče, da bi kmalu legel v grob k večnemu počitku: in ob vsem tem še beračiti na svoja stara leta!

Pripoznavam, da niti ne vem, kako glavo ima moj novi gospodar; kajti nikoli me ne da na glavo, temveč vedno v roki me držeč prepeva psalm svoje revščine: „Ponižno prosim in kličem, usmilite se mene, dobrotniki moji, in dajte milodarek ubogemu beraču!“

Res, da mi pri teh njegovih besedah nikoli ni prišlo na misel, da bi mislil na njegovo glavo. In mimo tega je sploh umrlo v mojem srcu vsako

hrepenenje po združenju z njo; samo žalost je moj delež in milodar moja želja.

Če so me včasih metali pod mizo — nimam sedaj niti svoje strehe niti svoje mize. Moj gospodar je kakor ptič; samo da nima kril kakor ptič, da bi si mogel vzeti svojo hrano, kjer se mu zljubi. On je kakor cvetje na polju: ne prede, ne dela — ali tudi ne je. Postaja ob cesti, osamljen kakor v plotu kol in čaka, da pade vame kapljica svetovnega bogatstva. Ljudje se sploh ne brigajo več zame; hodijo okolu mene, kakor bi me zaničevali. Dobro, to me je končno naučilo, da sem tudi jaz začel zaničevati ljudi in svet. Pripoznavam da nisem obupal pri svojem gospodu — beraču. Celo ponosem sem na to, da služim najubožnejšemu izmed zemskih črvov, in ko bi imel toliko moči, kakor imam ponosa, vzdignil bi se in zagrmel bi v ušesa celemu svetu, da bi se prestrašil gospod in bogatin, kedar bi zaklical: „Glej, kdo izmed nas boljše ve, kaj je ljubezen?“

Ko bi izmed teh klobukov, ki hodijo okolu mene, vsaj eden slutil, kaka usoda ga še more srečati, gotovo bi se ne vzpenjali tako ponosno na glavah človeških. In glejte, tudi jaz sem njihov brat, istega očeta sin, katerega so oni; oh, ko bi vsaj eden izmed njih veroval, da sem njihov brat!

A radi tega vendar še ne smem prokleti vseh. Danes je šel mimo mene minister, isti, na kojega glavi sem poletel prvokrat med svet. Moj gospod je prepeval kakor navadno psalm svoje bede. Minister je postal, pogledal je mojega gospoda in mene: ne, tega pogleda ne pozabim nikoli več, in če bi živel tudi še sto let. Oči so se mi ovlažile s solzami, in ko bi mogel govoriti, zapel bi mu tako lepo pesem hvaležnosti, da še

take ni slišal v nobeni operi. Morebiti me je poznal. Smem se mu izdati? Bog ve, če bi mi to verjel? Poznal bi li moj glas, mojo postavo? Ali takrat sem spoznal, da ima srce človeško. Pregovoril je nekaj, in vame je padel dukat. Ko bi se ne sramoval svoje starosti in revščine, bil bi mu padel okolu vratu. Vzglede ministrov je imel učinek. Takoj so začeli vsipati vame srebrnjaki in krajcarje, da sem se čudil, da pod njih težo nisem popolnoma razpadel.

In ob tem je povabil minister tudi mojega gospodarja, da naj pride vsak teden po tak rumenjaka: in to je mojemu gospodu pomagalo ne noge. Minister je vendar moral spoznati mojega velikega duha.

Moj gospod si je kupil nov klobuk — ali bog obvari, da bi me vrgel kam v kot! Dal me je v zasluženi pokoj, kojega še zdaj uživam v poznih svojih letih. Jaz sem mu torej pomagal. Torej, sem-li velik duh?

* * *

V teh dneh miru in sladkega pokoja sem zbral še svoje zadnje moči, da sem napisal historijo svojega življenja, nadejajoč se, da bodem vzor vsem sedanjim in poznejšim klobukom. Ko pa enkrat umrem, gotovo vem, da se udeleži mojega pogreba vsa mladež, cvet umetnosti in vede — vsi stari in novi klobuki; prepričan sem, da bodo plakali in žalovali za menoj vsi ljudje na svetu.

družbi z dr. Brejcem volilni shod. Dr. Brejc je točko za točko podvrigel Seifrizove zasluge uničujoči kritiki. Izmed „f r a j h a j t l i h“ l j u d i, ki so bili na shodu, ni imel nihče korajže ovreči dr. Brejčevih trditev.“ S tem pač priznavajo „Freie Stimmen“, da so Seifrizovi podrepniki taki zajci, da se ne upajo na javnem shodu odpreti ust. I seveda, vso korajžo imajo le takrat, kedar so do grla napojeni s frajpirom in imajo, če jih je cela tolpa skupaj, le enega ali dva človeka pred seboj. No, pa tudi takrat se kaže njihova korajža večinoma le v vpitju, zmerjanju in — pljuvanju.

Slovenskim volilcem belske in žitajske občine! „Giftna krotka“ je znorela same zavisti nad tako lepo uspelima shodoma v Železni kapli in Žitarivasi. Seveda da bljuje gnojnico v prvi vrsti na Grafenauerja in dr. Brejca, ali obenem zmerja na najnesramnejši način Vas, slovenske volilce, ki ste se udeležili teh zborovanj. Da bode vedeli, kakšni so ljudje, ki pišejo v „giftno krotko-Štajerca“, naj samo navedemo nekaj psovka, katere je „Štajerc“ namenil Vam. Volilce iz Obirskega imenuje „tepeže in razbojnik“, „strahopetne tepeže, ki samo odzadaj z nožem ali s stoli ali vrčki znajo napasti ljudi“. Šentlipške volilce imenuje: „šentlipški reveži z debelimi diljami pred čelom.“ Pravi, da ste bili „polni ječmenovega soka“, to se pravi — pijani. Imenuje Vas nadalje „znorele in zbesnele“, „janke“. Vi sami ste se prepričali, kdo je bil pretepač in razbojnik, kje je bila pijana druhal, in sedaj sami lahko presodite, kako nesramno se znajo lagati Seifrizovi podrepniki in priganjači, kako peklensko se laže umazana „giftna krotka-Štajerc“. Noben pošten človek ne more več verjeti takim očitnim lažnjivcem! „Giftno krotko“ pa, če Vam pride v roke, pa vržite tja, kamor spada, na gnojišče, da se ne omažete ž njo. Ta list goljufov in lažnjivcev naj le berejo Seifrizovi lažnjivci in goljufi volilcev!

Duhovniške in cerkvene stvari. (Red božje službe na sv. Višarjah.) Vsak dan so ob 7. zvečer pete litanije in blagoslov; ob sobotah in predvečerih praznikov je po blagoslovu slovenska pridiga. Sv. maše domačih duhovnikov se darujejo: ob delavnikih (izvemši soboto) od 6. zjutraj zaporedoma, ob sobotah pa je tudi ob 9. sv. maša. Ob nedeljah in praznikih je po drugi sv. maši nemška pridiga, kateri sledi slovesna sv. maša. Spoveduje se zvečer do konca sv. blagoslova, zjutraj pa z ozirom na število romarjev.

Izpod Mačna. Gospod urednik! Pri nas se je neki učitelj grozno trudil za Miklavčevega gospoda Seifriza! Mož že poprej ni bil zdrav niti na duhu, niti na telesu zdaj pa se vozi s peciklom okrog, kar mu duša da. Nekteri pravijo, da bo še pljuča izpljuval. Toda odpustimo temu grešniku, za pouk je za nič in dobi zmirom samo „genügend“, ker otrokom le basni pripoveduje, zato pa se mora pri agitiranju pokazati, da je zmogel „učitelj“. Morda bodo mu zategadelj malo pridali. To je pač dobro, da naše ljudstvo takih „učenikov“ ne posluša! Marsikateri ga je že pognal in še se mu bo to zgodilo, če bo tako vsiljiv, kakor je bil do sedaj. Kmetje in delavci pa se ne puste ogoljufati od tega hripavega možiceljnaja; če tudi bi svoje pljuča izpljuval, njegovo delo je in bo ostalo brezuspešno. Za to bo že naš kmet in delavec poskrbel, ki več zna in razume, kakor ta možicelj, ki še v svoji stvari in v svoji službi nikdar ni bil mož na svojem mestu. Zato je naravnost smešno, da se tak možicelj ne navadi najprej na svoja šila in kopita; potem še le na druge stvari!

Ledinice. Gospod urednik, potožim Vam, kako se pri nas godi. V četrtek je sklical gospod župan kmete skup, da bi se pogovorili zaradi uravnanja potov v svojo hišo. O uravnanju potov se ni veliko govorilo, kajti naenkrat so vstopili tisti gospodje z dolgim frakom, rožeški in šentjakovski nemški nacionalci, in so začeli govoriti. Začeli so o našem kandidatu dr. Pupovcu in potem so začeli zabavljati zoper naše duhovnike in so tako grdo govorili, da so naši kmetje zbežali. Za to farbarijo se imamo zahvaliti le županu. Ker ni mogel drugače ljudi spraviti vkup, poklical jih je zavoljo uravnanja potov, da so potem rožeški dolgi jeziki mogli govoriti. Lepo je to od vas, gospod župan, da to nemško-nacionalno bando k sebi vabite! Želimo tudi, ko bode napravili tisti „Maifest, verbunden mit Garten- und Kegelbahneröffnung“, da tedaj pokličete tudi tisto tajčnacionalno bando, nas slovenske kmete pa pustite pri miru. Mi se vas bomo izognili. Rožeškimi nemškimi nacionalcem pa svetujemo, da drugokrat ostanejo doma in se ne ponujajo okolu kakor kisló mleko. Veseli nas,

da so tokrat morali s takim dolgim nosom oditi, ker niso imeli komu govoriti.

Slovenski kmetje.

Trbiž. (Saksonski kralj Fridrik Avgust) je prispel v soboto na Trbiž, da se udeleži lova na divje peteline. Kralj ostane tu do 17. t. m.

Sv. Višarje. Vkljub obilnemu snegu se je mogla znana božja pot M. B. na sv. Višarjah otvoriti. Došli romarji so bili iznenadeni o toplem vremeni, kar nam jamči, da bode gorko pomladansko solnce v kratkem zbrisalo zimski značaj naši gori; temperatura je znašala že zjutraj 5° R nad ničlo, torej o mrazu ni govora. Romarjem se priporoča z a s e d a j pot od Žabnic ne pa skoz „Višarski graben“. — Sila snega in vetra je vrgla 2 dimnika (betonirana) z župnišča ter tako poškodovala streho.

Velikovec. Skrajno nesramna je nemško-nacionalna Nagelova stranka. Na plakatih osebno napada kandidata gg. Ellersdorferja in Eicha na tako nedostojen način da so celo Nemci ogorčeni, socialnim demokrati pa so tem kulturonoscem sedaj še bolj nasprotni. Na plakatih se še enkrat berejo vsi tisti lepi Nagelu tako h srcu prirasli izrazi in besede, s katerimi je že poprej v časopisih zmerjal „Mirovega“ urednika in poštene Slovence. Zivel „šimpf“ kandidat: Živela edinozveličavna (?) nemškonacionalna „kultura“! Le tako naprej, in sami si boste skopali svoj grob, Slovenci pa bodo spoznali svoje „prijatelje“.

Velikovec. Velikovški nemški nacionalci so se zopet izkazali zadnjo nedeljo. Spravili so se na plakate za g. Ellersdorferja, ki so bili po mestu prilepljeni. To delo so opravljali mlečnozobi smrkolini; a tudi drugi niso zaostajali, tako gosp. Struger, učitelj na tukajšnji meščanski ponemčevalnici. To so „folksbildnerji“.

Iz velikovške okolice. Preteklo sredo (8. t. m.) je bil v pisarni velikovškega notarja neki 24letni fant s pričami pričujoč, ki ne zna ne pisati ne brati. Pri tej priložnosti se je neki „šribar“ nad fantom razsrdil in med drugim dejal nemško: „To so ti ferdamani farji krivi, da se ne znaš podpisati.“ Tega lažnjivega škrica prašamo, ali duhovniki učijo otroke pisati in brati? In če mladi ljudje ne znajo pisati in brati, ko je že šola v vsakem kotu, seve potem so tega krivi — duhovniki! Kdo se ne smeje! Menda če ti, obrekovalni šribar imaš zmešane možgane, potem so tega zopet — duhovniki krivi. Ni li res? Saj po tvoji pameti! Sploh na kmečkoga človeka znajo taki škrici usta odpirati — pa tudi roke za slovenski in kmečki denar.

Globasnica. (Gustl zopet brca,) namreč v „giftni krotki.“ Nič mu ni všeč, da se je nekdo spomnil njegovega trebuščka, katerega si je priredil s kmečkimi žulji na tujih rokah, ter pravi, da imajo drugi še večje trebuhe. Bog ti daj dobro, tebi in tvojemu trebuščku, preljubi moj Gustlček, zaradi mene si daš lahko obroče nabiti nanj, da ti narazen ne uide, če se preveč naložiš tvojih tridesetih „giftnih krot.“ Sicer pa mislim, da so ti ga volitve precej hudo sprešale in da ti cela tvoja velikanska „nobel“ zlahta ne bo prav kmalu zopet pomagala do prejšnjega obsega. Ako praviš, da neki posestnik ne sme z gorečo cigaro v hlev, da ne bi se mu živina vnela, ti pač svetujem, da ti sploh ne prižigaš žveplenk, kajti mogli bi se ti vneti tvoji možgani (bo jih takointako komaj za orehovo lupino), ker so se že tako zelo navzeli „špirita“, da takoj sfrfrazjo, če jim le ogenj pokažeš. Konečno želiš, dragi moj Gustlček, da bi ti „Mir“ povedal moje ime. Jej, jej, kako si kunšten. Le potroščaj se, dobil boš še marsikatero pošteno okolu ušes, in bodi prepričan, da ti jo je prisolil tvoj

najboljši prijatelj.

Libuče. (Občinska volitev.) Dne 7. maja so bile občinske volitve. Te volitve so pokazale, da pri nas ni prostora za nemškutarijo. Udeležba je bila naravnost ogromna. Če bi kdo primerjal to in zadnjo volitev, bi moral strmeti: Sedaj na slovenski strani tako živahno gibanje, pred tremi leti taka zaspanost; zdaj vsi razredi naši, prej vsi nasprotni. Umevno je torej, da razun dveh učiteljev-junakov v 1. razredu liberalci volili niso. Sicer je prišel „fajerberkarski“ in nemčurski „hauptman“ in 1 z njim, bi se li dalo vsaj v 1. razredu kaj doseči, a videvši, da je zastoj, sta jo hitro odkurila. Razun Sorgendorfskega oskrbnika, ki je rojen Nemeč, a pameten mož in prejšnjega župana, so vsi drugi odločni Slovenci. Letos so izvolili 18 odbornikov. Zastoj možem in mladeničem, ki imajo svoje zasluge vsled agitacije, bodi izrečena prisrčna zahvala. Le povsod naprej in nikjer nazaj!

Društveno gibanje.

Vovbre. Krščansko-socijalno društvo priredi dne 20. majnika svoje mesečno zborovanje pri Zletku pod Lisno goro ob 1. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi

o d b o r.

Dopisi.

Pesem o Pepčku.

(Napev: Oj kaj pa si prišel ti k men' po slovo.

Oj kaj pa si prišel pod Obirsko goro,
Ti Pepček iz Rožne doline?
Kaj mislil prodajat' si sodo-vodo
Za zlate, presvetle cekine?

Pa saj je šla fab'ra in pa še voz
Za 'elnarce s 'rampam vred — trara,
In zate, če b' imel Nagelov los,
Nobena več v Rožu ne mara.

Zato pa porajžal si daleč od tod
Tja doli v Podjunsko dolino,
Kjer te ne poznajo, kakov si falot,
In kakšno imaš v sebi živino.

In ko so nagledali zrezanih lic
Se tvojih Miklavčevi hlapci,
So rekli takoj: oh, atej naš, Fric,
Pred tem pa pobegnejo vrabci.

Oh, atej, ta Pepček naj bo naš gospod,
Popelje naj v hude nas boje,
Na frajpir, pa naj že bo tu al' drugod:
Poslanstvo je rešeno tvoje.

In šli so na zборе in šli na frajpir,
A glej jih nesrečnih žandarmov.
C'lo Pepčku so „frej“ preskrbeli kvartir,
Potisnili so ga v — špekhamro.

Zato pa zajamral je Pepček Košič:
Špekhamra, to ni za ofcirja,
Naj rajši le Seifriza vzame hudič,
Ne dam več zanj gnil'ga krompirja!

Nato pa porajžal je zopet odtod
V kraj tisti koroške dežele,
Kjer 'elnarce prepevajo, kratek čas delajo,
Le tam je njegovo veselje.

Razne stvari.

Najstarejši človek. Medicinske mu kongresu proti tuberkulozi, ki je zboroval nedavno v Oportu, je bil predstavljen za zgled zdravega, starega moža 119 letni Francisco Jozé, ki je, kolikor je znano, najstarejši človek na svetu. Joze je bil rojen leta 1788 v Paradelki Amarea. Služil je v portugalski armadi 24 let, a še danes je izvrsten lovec. Nikoli ni pil ne vina, ne drugega alkohola ter ni bil nikoli bolan. Učenjaki, ki so ga preiskali, niso mogli najti nobene organske napake, tako da še lahko mož dolgo živi.

Ogromna žena. V Čikagu je te dni umrla Mrs. Wiliam Mavrer, ki je tehtala 520 funtov. Njen mož je tehtal 350 funtov, je bil nasproti nji pritlikovec. Sedem let ni žena šla iz hiše, ker so bila hišna vrata premala. Ko je umrla, so morali porušiti zid, da so vzeli truplo iz hiše, a nosilo jo je deset močnih mož.

Modri Salomon. Neki nemški list za gozdarje pripoveduje nastopni zanimivi slučaj: Neki gozdar v dolnji Bavarski, je v gozdu zalotil tri divje lovce, ko so ravno odirali ustreljenega jelena. Puške so jim bile prislonežene na neko drevo. Čim so zagledali gozdarja, so se lovci izgubili v gozdu, prej nego jih je mogel gozdar aretovati, pustivši svoje puške. Gozdar jih je vzel seboj ter prijavil slučaj sodišču, izrazivši samo sum, kajti nobenega od onih treh ni mogel spoznati. Pred sodiščem so obdolženci odločno tajili. Vsak je trdil, da ni bil v gozdu, kakor niso tudi hoteli priznati, da so puške njihove. Ker jih ni bilo možno ujeti v protislovju, je sodnik nazadnje rekel povsem ravnodušno: — No, vi torej niste bili. Sedaj morete oditi, vzemite vsak svojo puško! Komaj je sodnik to izgovoril, so oni brž pograbili puške, hoteč oditi. Ali državni odvetnik je bil še hitreji, da jih je sedaj z vspehom obtožil.

Ženo za psa. Pleme Eskimov ceni psa bolj kakor ženo in čestokrat se zgodi, da gospodar zamenja svojo ženo za psa, ker ženo si lahko priskrbi drugo, dočim mu je pes za življenje potrebna žival. Sploh jim ni zakon srečna stvar, ker se vsak dan dogaja, da možje zamenjavajo med seboj žene, a zamenjava se praznuje z gostijami.

Žrtev praznoverja. Med nižjimi ruskimi sloji še vedno vlada praznoverje, da živemu otroku odrezana roka stori človeka nevidnega. Neka razbojniška družba se je nedavno hotela prepričati o resničnosti tega govora. Ujeli so mladega dečka Šapanova ter ga odnesli v gore, kjer so mu na grozovit način odrezali roko pri rami. Potem šele, ko se je deček dalje časa zvi- jal v strašnih bolečinah, so ga s poleni ubili. Prizor je bil tako grozovit, da ga dva razbojnika nista mogla gledati, temuč sta pobegnili. Ropar- jev pa roka ni napravila nevidnih, temuč so jim baš zaradi tega zločina prišle oblasti na sled.

Samomor ženske. Kakor se nam iz Ljub- ljane poroča, skočila je v petek zvečer 30letna kuharica Karolina C a n k a r z Vrhnike pri Št. Jakobskemu mostu v Ljubljano, ki je vsled več- dnevnega deževja jako narasla. Plavala je do frančiškanskega mostu, potem pa izginila v mot- nih valovih. Samomorilka je sestra slovenskega pisatelja Cankarja ter je baje vsled neke neo- zdravljive holezni iskala smrti v valovih Ljublja- nice. —

Razdelitev nagrad v Ceres nagradnem tekmovanju. Prva serija Ceres nagradne tekme (10.000 K za recepte močnatih jedi) je dosegla, kakor smo že poročali, veliko udeležbo, vsled česar bo imelo razsodišče še dalj časa opraviti. Vsak recept, ki je predlagan za nagrado, se pod vodstvom znanega odličnega strokovnjaka gospoda ravnatelja Hess-a pod nadzorstvom razsodišča še enkrat preizkusi, da končno sodbo poda šele izid proizvodbe s poskušnjo, o čemur bomo svoje- časno poročali.

KROJAŠKI MOJSTER Jakob Anderwald v Vrbi ob jezeru išče sposobnega in in pridnega

UČENCA

ki se takoj sprejme v uk.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z naj- boljšim strelnim učin- kom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Geniki brezplačno in poštnine prosto.

Schicht-ovo milo

je najboljše

Idem k pranju, ko k rajanju,
Moči treba mi tu ni.
Milo Schichtovo mi v pranju
Hitro, z lahka vse stori.

Kolomaz je dobiti
Karbolinej najceneje
Olje za stroje pri
Mast za usnje
Strešni klej
Strešni lak

Ferdinandu Schellander,

trgovcu z oljnatimi barvami, lakom in klejem
v Celovcu, Šolske ulice št. 1.

Naznanilo.

Ceres

tekmovanje za nagrado

Ceres **5000** kron

Razsodišče za recepte močnatih jedi (nagrade 10.000 K) je že v polnem delu. Na prošnjo tovarne Ceres se re- cepti, ki so predlagani za nagrado, praktično preizkusijo pod nadzorstvom predsednika gospoda ravnatelja prof. Hessa in kontrolo celega razsodišča na Dunaju.

Prešlo bo torej še nekaj časa, predno se more objaviti končni izid. Obenem se opozarja, da je še 5000 kron namenjenih za recepte vseh drugih jedi. Morejo se pa vposlati tudi re- cepti močnatih jedi, toda imajo pravico samo do nagrad v tekmovanju za 5000 kron.

Vsem, ki se čutijo
opešane in oslabele,

so nervozni in brez energije, daje
— **Sanatogen** —

nov življenski pogum in življensko moč. Več kot 5000 profesorjev ga sijajno pri- poroča. Dobiva se v lekarnah in droge- rijah. Brošurice razpošilja zastoj in poštnine prosto **Bayer & Cie, Berlin** SW 48, in glavno zastopstvo **G. Brady, Dunaj I.**

Postavno zavarovano!

Vsako ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierry-jev balzam

z zeleno znamko „redovnica“. Cena 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5.—

Thierry-jevo centifolijsko mazilo

proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinama vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 se pošlje le proti po- zvetju ali denar naprej.

Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši.

Naročila se naslavljajo na:
Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Brošura s tisoči originalnih pisem gratis in franko. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Kupujte PARAMENTE

le pri tvrdki

JOS. NEŠKUDLA

protokoliranem velezavodu za izdelovanje
cerkvene oprave

v **OLOMUCU.**

Dobavlja paramente 20% cenejše od vsake avstrijske tvrdke. Dobavitelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 stolnih kapiteljskih cerkev v Avstriji in na Ogrskem.

Steckenpferd- Lilijsko mlečno milo

izdelek

Bergmanna in dr., Draždane in Dečin ob L., je in ostane, kakor kažejo vsak dan prihajajoča priznanja, najboljšo učinkujoče lečilno milo za pegavost ter pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in rožicaste polti. — Dobiva se komad po 80 vinarjev v vseh lekarnah, drogerijah, par- fumerijah, trgovinah z milom in brivnicah.

Naznanilo.

Zaradi prezidanja hiše, Živinski trg št. 9. sem preselil svojo podobarsko in pozlatarsko delavnico v **PARADEISERGASSE št. 20.** Zahvaljujoč se obenem za dosedanja naročila, prosim preč. duhovščino, me tudi v naprej pri mojem podjetju podpirati. Nove oltarje, prižnice in podobe, ter prenovljenje vsega cerkvenega dela hvaležno sprejemam, zagotavljam fino delo, ter primerno nizke cene.

Se priporoča

JANEZ GOLEŠ,

podobar in pozlatar
v Celovcu, Paradeisergasse 20.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

➔ **Kolodvorska cesta št. 27.** ➔

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. ➔ Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.
Denarne vloge sprejema po

4 1/2 %

in obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.